

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 5. Qualis concedi poßit Phœnix?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

alatum ille sit animal, numerandus est, sanè singularis quoad existentiam naturæ non est, ut Deus ipse pronuncianuit.

§. V.

Qualis concedi posset Phœnix?

Ob has, vel similes caussas existimo, neque ab Aristotele, in illis, quos de animalium generatione ac historia conscripsit libris, neque à Diodoro Siculo eruditissimo, neque à diligentissimo Strabone; qui de Ægypto, de India, deq; earum regionum animalibus multa memorijs hominū reliquerunt, facta est vlla Phœnicis mentione. Quare & ego censeo, vel Phœnicem in rerum natura nullum esse, vel si vllus est, non esse vnicum, sed plures, non generari ex cinere & verme, sed ex ouo, non viuere tot sœculis, quantumuis sit longæuus, neque se ipsum in rogo comburere, sed vel casu, vel ætate fessum emori, more aiuum ceterarum. Denique quòd tam raro videatur, degere illum in locis inaccessis, atque inde tam raro apud alias nationes conspici. Ad ea quæ pro Phœnicio allata sunt, facile potest responderi. Nam alia est ratio bombycis, qui est imperfectū animal, atque ea propter facile potest fieri ex

ri ex verme alatus. Cetera nituntur authoritate Poëtarum, & profanorum scriptorum, & SS. Patrum comparatione, qui Ethnicis Phœnicem tamquam imaginem resurrectionis sæpius proposuerunt, non quod, quæ de Phœnico narrabantur, vera crederent, aut quod ea discutere vellet, sed quia argumento ad hominem dicto vti voluerunt. Si enim in vulgi & Gentium opinione Phoenicis historia & resurrectione passim credebatur, quanto equius erat credere, id hominibus non esse negandum, quod auiculae Arabicæ concederetur, ut Tertullianus ratiozinatur. Hinc & hic ipse Tertullianus Phœnicem *de posteritate monstrosum* vocat; & S. Gregorius Nazianzenus clare indicat, se tantum vti ea ratione aduersus illos, qui Phœnicem rediuiuum credunt; ait enim: *Quod si etiam cuiquam fidem facit hic sermo &c.* Et S. Augustinus de eodem loquens: *Sit tamen, ut creditur, de sua morte renascitur.* Denique ipsi, ut vidimus, profani scriptores plerique trepidè, aut dubitanter de Phœnico tam incredibilia, & à naturæ legibus abhorrentia recensuerunt. Locum illum ex Iob allatum, vulgatus noster Bibliorum textus, quem

Iob. 20.
Concil.
Trident.
Sess. 4.

E 2

sequi

sequi debemus, non *Phœnici*, sed *palma* tribuit; non enim ibi *Phœnix*, sed *palma* legitur. Quia etsi ibi lob agat de resurrectione mortuorum, illam tamen etiam *palma* significat, quæ & ipsa habet ex se renascendi potestatem. Septuaginta autem interpres, *Phœnicem* posuerunt, quia cum hæc vox, tam auem, quam *palmam* significet; illi usi sunt ea significatione, quæ Græcis, in quorum gratiam sacra ipsi vertebant volumina, mortuorum resurrectionem, secundum vulgarem ipsorum de Phœnicio sententiam, magis aperiret, ut doctè

Fran. Ferdinandus de Corduba, qui hanc quæstionem fusè est prosecutus. Atq; hæc de portentosis ignium; nunc ad quædam aquatica monstra examinanda veniamus.

cap. 7.

§. VI.

Scyllas esse rem fabulosam.

In aquis monstra non omnia sunt ficta, quæ à Poëtis celebrantur. Fictum est, quod aiunt de *Scyllis* duabus, quarum una Nisi, altera Phorci filia, illa in auem, hec in maris monstrum mutata sit. De vtraque ita canit Naso.

Ouid. I. 1.

Filia purpureos patris furata capillos,

Puppe